

دکتر سید محمد موسوی متخصص اطفال بیمارستان حضرت زهرا (س) اصفهان بود که در جنگ با کرونا به درجه شهادت نائل آمد.

شهادت همکار فرهیخته و متعهد شهید فداکار دکتر سید محمد موسوی که در جبهه جنگ بی‌امان با ویروس منحوس کرونا تا آخرین نفس ایستاد و جنگید برای جامعه دانشگاهی علوم پزشکی استان اصفهان بسیار سخت و جانکاه است.

شهید مدافع سلامت دکتر سید محمد موسوی نمونه کامل پزشکی متعهد و متخصص و تلاشگر بود که برای مداوای بیماران از هیچ تلاشی دریغ نکرد و در سال‌های اخیر خدمت در یکی از محروم‌ترین مناطق شهر اصفهان مشغول خدمت رسانی بود.

وی سومین شهید مدافع سلامت اصفهان است

شهید دکتر سید محمد موسوی در سی‌ام تیر ماه 1340 در شهرستان اردستان اصفهان به دنیا آمد. ایشان از سال 1377 بعنوان متخصص اطفال در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان مشغول به کار شد. ایشان پزشک متخصص اطفال بوده و در مرکز آموزشی درمانی امین خدمت می‌نمود. ریاست شبکه بهداشت و درمان شهرستان اردستان و ریاست بیمارستان کاشانی اصفهان بخشی از کارنامه ایشان است. این شهید والا مقام، که در بخش اطفال بیمارستان حضرت زهرا (س) اصفهان مشغول به کار بود در حین خدمت‌رسانی به بیماری کرونا مبتلا شد و پس از ۱۰ روز تحمل مرارتهای ناشی از ویروس کرونا در روز شنبه بیست و یکم تیر ماه 1399 در سن ۵۹ سالگی در بیمارستان خورشید اصفهان درگذشت و به جمع شهدای مدافع سلامت پیوست.

کتاب «سفیدپوش آسمانی»، خاطرات شهید مدافع سلامت دکتر سید محمد موسوی

او در حالی به درجه رفیع شهادت نائل گردید که مالی از خود به جا نگذاشت. با اینکه در سمت های مختلف مشغول فعالیت بود، اما هرگز مطبی دایر نکرد و در خیریه ها به مردم بی بضاعت خدمت می کرد. وی از دوران کودکی هر آنچه مایه سعادت بشریت بود، از مکتب اهل البیت (ع) آموخته بود و روحیه جهادگر داشت

این کتاب که با حمایت بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش های دفاع مقدس منتشر شده، شامل شش فصل، از تولد شهید در شهر تاریخی زواره در ۳۰ تیر ۱۳۴۰، خدمات رسانی وی به محرومان و شهادت در بیمارستان در تاریخ ۲۱ تیرماه ۹۹ است

دکتر موسوی پزشک متخصص اطفال بود و در مرکز آموزشی درمانی امین خدمت می کرد. وی به صورت مامور در بیمارستان حضرت زهرا (س) زینبیه مشغول به خدمت بود. در مسئولیت های مختلفی که داشت با ارائه خدمات شایانی به مردم، نام نیکی از خود به یادگار گذاشت. فرزندان او نیز دانش آموخته رشته های علوم پزشکی هستند.

وی ریاست سابق شبکه بهداشت و درمان شهرستان اردستان و بیمارستان کاشانی اصفهان را هم در کارنامه کاری خود داشت.

نویسنده در مقدمه کتاب چنین می گوید

جهان، با چشمانی افسونگر آدمی را به سوی هوی و هوس سیری ناپذیر می کشاند، تا جایی که گویی انرژی جاودانگی را در رگ های بشر به غلیان می اندازد. عده ای دست در دست شیطان می دهند، با لباس میش به شکار می روند و همچون گرگ زخمی می کنند؛ اما در همین دورانی که همه از یکدیگر گریزان هستیم، انسان هایی یافت می شوند که نمونه کامل انسانیت هستند، مانند محمد که نمونه کامل یک الگوی خارق العاده و بی نظیر بود که جز برای خداوند قدمی بر نمی داشت و هرگز در زمان خدمت به مال اندوزی نمی اندیشید

او در حالی به درجه رفیع شهادت نائل گردید که مالی از خود به جا نگذاشت. با اینکه در سمت های مختلف مشغول فعالیت بود، اما هرگز مطبی دایر نکرد و در خیریه ها به مردم بی بضاعت خدمت می کرد. وی از دوران کودکی هر آنچه مایه سعادت بشریت بود، از مکتب اهل البیت (ع) آموخته بود و از اوایل دوران نوجوانی و تا پایان عمر خویش روحیه جهادگر داشت

در زمانه ای که قحطی زده شده ایم، ایمان خود را به هیچ می بازیم و آسمان برای ما گریان نیست. خورشید آرام آرام در آتش می سوزد و آتش زبانه می کشد و فریادهایش گوش فلک را کر کرده، اما باز صدایی در بی صدایی ها خفه می گردد. آسمان مملو از تاریکی است، مهتاب هنوز به دنبال رد پای خورشید است. خورشید در کدامین افق می سوزد؟

درون خود گم شده ایم و بیهوده دست و پا می زنیم، اما برای امثال محمد، همه چیز فرق می کند؛ زیرا زندگی مسیر تازه ای پیش روی آنها گشوده است

چگونه زیستن انتخاب ماست. خوبی و بدی تنها معیاری است که انسان ها را با آن پس از مرگ می سنجند و سید محمد موسوی به گونه ای زیست که جز توشه نیکی با خود همراه نداشت